

Împuşcă-mă, să-mi treacă

Ioan Grigoraş & Liliana Trif

- S-a subţiat şi stratul de ozon,
O inimă de dorul tău se frânge,
Tânjeşte după un sărut cazon,
Dar tu nu vii şi lacrimi curg, de sânge.

E linişte, doar gânduri în desant
Atacă somnul tropăind prozaic
Nu pot s-adorm, mă doare un versant,
Iar fără tine-s un tablou arhaic.

Şi timpul parcă este depravat
Mă-nvăţ-algebra s-o recit în greacă,
Dar dacă-s de iubire vinovat,
Împuşcă-mă şi tot nu o să-mi treacă.

- Aud prin vis tic-tacul unui ceas
Ce numără secundele impare
Şi te somez când numai la un pas
De cer suntem. El poate să separe

Dorinţa ta de trupul meu ascuns
În catifeaua neagră ca o karmă?
Te-aş împuşca dac-aş găsi răspuns
Cu buzele, dar n-am permis de armă.

Revendic dreptul să comit greşeli,
Dar te invit zâmbind, contraatacă,
De pierd sau de câştig ce îndoieli
M-or condamna? Iubirea n-o să-mi treacă!

Ioan Grigoraş & Liliana Trif